

Temat: Jakie jest znaczenie Grzechu?

a) **Cel dydaktyczny:** Uświadomić uczestników czym jest grzech i jak wpływa na życie.

b) **Cel wychowawczy:** Przestrzec przed bagatelizowaniem pokus i grzechów lekkich, zachęcić i ułatwić próbę wykorzenienia grzesznych nawyków.

Pomoce: Biblia, świeca, czyste kartki papieru ~30 szt., przybory do pisania i rysowania, ulistniona roślina – najlepiej kwiat, sznurek dł. 1 m, ostre narzędzie (np. nożyce bądź nóż); dwie czyste chustki jednorazowe(białe), ziemia/błoto w pojemniku w celu zabrudzenia chustek; wydrukowany i podzielony na pojedyncze karteczki Aneks I,

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

 Animator rozpoczyna spotkanie od znaku krzyża, zapalenia świecy i modlitwy (znaną formułką lub własnymi słowami). Można zacząć słowami:

„Zwróćmy się do Ducha Świętego, aby udzielił nam swego natchnienia na czas naszego spotkania. Duchu Święty, który oświecasz...”

2. Treść właściwa

I. Widzieć

Witam was, moi drodzy. Dobrze was widzieć.

[Animator wyraża zadowolenie/wdzięczność z uczestnictwa w spotkaniu]

W trakcie dzisiejszego spotkania będziemy rozmawiać na temat pojęcia grzechu – kwestii bardzo istotnej w naszej religii.

Najpierw podzielimy się na grupy tak jak siedzicie. [Animator dzieli na 3-4 osobowe grupki]

 Na początek chciałbym, abyście przedstawili mi wasze skojarzenia z pojęciem grzechu. Zastanówcie się nad przykładami najczęstszych grzechów. Spróbujcie odpowiedzieć mi w obrazowy sposób – narysujcie coś na przykład.

[Animator rozdaje czyste kartki A4, przybory do rysowania, daje czas (ok. 5 min) na pracę]

A teraz odpowiedzcie mi z czym wam się kojarzy grzech? [Przedstawienie prac]

Dziękuję wam za bardzo dobre odpowiedzi.

 Teraz proszę was o dokładne wsłuchanie się w fragment **Rdz 3, 1-6**:

„A wąż był bardziej przebiegły niż wszystkie zwierzęta lądowe, które Pan Bóg stworzył. On to rzekł do niewiasty: «Czy rzeczywiście Bóg powiedział: Nie jedzcie owoców ze wszystkich drzew tego ogrodu?» Niewiasta odpowiedziała wężowi: «Owoce z drzew tego ogrodu jeść możemy, tylko o owocach z drzewa, które jest w środku ogrodu, Bóg powiedział: Nie wolno wam jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie pomarli». Wtedy rzekł wąż do niewiasty: «Na pewno nie umrzecie! Ale wie Bóg, że gdy spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło».

Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla oczu i że owoce tego drzewa nadają się do zdobycia wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc, skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią: a on zjadł.”

 -Dlaczego pomimo boskiego zakazu pierwsi ludzie zdecydowali się na zjedzenie zakazanego owocu?
(Ponieważ skusił ich do tego wąż)

-Dlaczego przekładali oni słowa węża ponad boże polecenia? Co ich do tego skłoniło? (Wąż podrażnił ich pychę; zapowiedział odkrycie czegoś dotąd nieznanego)

[Podsumowanie animatora]:

Jak widzimy na przykładzie historii pierwszych rodziców, popełnianie grzechu jest niejako wpisane w ludzką naturę. Człowiek ma skłonność do czynienia zła, sprzeciwiania się Woli Bożej. Z waszych przykładów wynika również, że grzeszenie nie jest niczym trudnym, a okazje do tego trafiają się na co dzień. Znacznie łatwiej na przykład poddać się presji otoczenia w trakcie imprezy i skorzystać z przeróżnych używek, skoro trafia się okazja. Czy więc nie powinniśmy poddać się naszym naturalnym skłonnościom, skoro taka już jest nasza natura? Z pewnością przyznacie, że nie jest to najlepsza perspektywa. **Zastanówmy się więc, jakie realne skutki wynikają z grzechu?**

II. Osądzić

Najpierw chciałbym, abyśmy wspólnie przeanalizowali cytat **Mt 5, 48**:
„**Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski.**”

-Dlaczego jest tu podany przykład Boga Ojca? (Ponieważ jest on nieskończenie doskonały)

-Do czego zachęca nas Jezus w przytoczonym Słowie? (Do bycia najlepszą wersją samego siebie, do stawania się coraz lepszym, do zwalczania niedoskonałości)

-Spróbujcie teraz wyjaśnić, jaka idea kryje się w przeczytanych słowach Jezusa. [Animator prowadzi pogadankę, gdzie celem jest dojście do wniosku, że pomimo grzesznej natury każdy człowiek został powołany do doskonałości oraz został strwożony na obraz Boga, posiada w sobie Jego iskrę, a także jednym z najistotniejszych celów w naszym życiu jest ciągle dążenie do świętości (doskonałości), choć nikt za życia nie osiągnie tego stanu]

[Animator prezentuje zabieg I]:

Prezentuje wszystkim wcześniej przygotowany kwiat bądź dorodną, ulistnioną roślinkę podkreślając jej piękno.

Spójrzcie – dorodny kwiat/roślina to symbol oczekiwań Jezusa, czyli stanu doskonałości, do którego powołany został każdy z nas. Jednakże w naszej naturze leży skłonność do wędnięcia, nietrwałość, uleganie pokusom. Nęcące wydaje się nam krzywdzenie drugiego człowieka, korzystanie z alkoholu, kłamstwo. Jakże łatwo i przyjemnie oszukiwać, rozgłaszać plotki, wiele godzin spędzać przed telewizorem czy komputerem.

W trakcie wymieniania animator obrywa płatki, potem liście, pozostawia samą łodygę.

Aż w końcu zostaje z nas sam kikut człowieka – niespełnionego, sfrustrowanego, nieodpowiedzialnego, łatwo ulegającego pokusom.

-Co powinniśmy zrobić, aby ponownie powrócić do pierwotnego stanu? (Zwrócić się do Boga; podjąć sakrament pokuty i pojednania; ukształtować swą wolę i charakter np. przy pomocy modlitwy)

Animator wybiera dwóch chętnych do dynamiki:

Wręcza im sznurek dł. 1 m i poleca, aby każdy złapał za jego koniec. Następnie ustawia ich w ten sposób, aby sznurek był napięty. Prosi wyznaczonych o zamknięcie oczu. Pyta jednego z nich:

Czy mimo zamkniętych oczu jesteś w stanie wyczuć obecność swego towarzysza? (Tak)

Następnie przecina sznurek i ponownie pyta:

A czy teraz masz pewność, że nadal znajduje się obok ciebie? (Teraz – nie)

Dziękuję wam obu!

-Jaki dostrzegacie sens przedstawionej dynamiki? Jak rozumiecie jej symbolikę? (Sznurek – symbol relacji człowieka z Bogiem, ostre narzędzie – grzech, przecięcie sznurka – zerwanie bliskości z Bogiem)

Pamiętajmy jednak, że to po stronie człowieka leży odpowiedzialność za odcięcie się od Boga. On zawsze nas kocha, nawet pomimo popełnionego grzechu i pozostaje otwarty na nawrócenie, nigdy nie odrzuci skruszonego grzesznika.

[Animator prezentuje zabieg II]:

Rozkłada na podłodze/stoliczku czystą, białą chusteczkę.

Zobaczcie – człowiek w chwili chrztu uzyskuje łaskę uświęcającą. Jego dusza wygląda jak ta chusta – jest czysta, bez skazy, wręcz święta. Zostaje on wyniesiony do godności Dziecka Bożego. W momencie popadnięcia w grzech łaska uświęcająca zanika. Dusza ludzka traci swą świętość, ulega zepsuciu. *Animator brudzi chustę przygotowaną ziemią/błotem, po czym prezentuje ją uczestnikom.*

W pewnym momencie nasza chusta nadaje się jedynie do wyrzucenia.

Animator wyrzuca brudną chustkę.

Aby zapobiec takiemu losowi ludzkość otrzymała dar, jakim jest sakrament pokuty i pojednania. Poważnie przeżyta spowiedź przywraca nam godność Dziecka Bożego i świętość duszy.

Animator rozkłada nową, czystą chustkę.

Jak pamiętamy z katechezy, grzech ciężki, a więc spełniony świadomie, dobrowolnie i w rzeczy ważnej, skutkuje zerwaniem relacji z Bogiem i utratą łaski uświęcającej.

Animator, kiedy wspomina o grzechu ciężkim brudzi znacznie pierwszą połowę chustki, kiedy zaś pyta o lekki – drugą połowę zanieczyszcza nieznacznie dla lepszego zobrazowania zagadnienia.

-Czym zatem różni się odeń grzech lekki? (Nie spełnia co najmniej jednego z wymienionych warunków, nie niesie za sobą tak poważnych konsekwencji, co grzech ciężki, nie zrywa całkowicie naszej relacji z Bogiem, lecz ją nadwątlą itp.)

Teraz wróćmy ponownie do Pisma – rozważymy dwa fragmenty:

Mt 5, 21-22

„Słyszeliście, że powiedziano przodkom: Nie zabijaj!; a kto by się dopuścił zabójstwa, podlega sądowi. A Ja wam powiadam: Każdy, kto się gniewa na swego brata, podlega sądowi.”

Mt 5, 27-28

„Słyszeliście, że powiedziano: Nie cudzołóż! A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa.”

-Jak w obu tych fragmentach Jezus wyraża się o grzechach lżejszych? (Przestrzega przed bagatelizowaniem ich; twierdzi, że stanowią one ten sam rodzaj zła, co ciężkie przewinienia; zwraca uwagę, że prowadzą one do cięższych grzechów)

-Jak możemy współcześnie wypełniać przytoczoną naukę Chrystusa? (Zwracać uwagę również na grzechy lekkie; stracić się wykorzeniać złe nawyki; unikać pokus)

III. Działać

[Animator opowiada]:

Święty Ojciec Pio w trakcie swych spowiedzi zwracał szczególną uwagę na wykorzenie grzesznych przyzwyczajęń, nawyków, do których ludzie przyzwyczaili się do tego stopnia, że przestali zwracać na nie uwagę czy nawet uznawać je za złe. Pewnej kobiecie, która przyznała się do plotkarstwa, nie chciał nawet udzielić przebaczenia, gdyż codzienne kłamstewka i ploteczki tak weszły jej w krew, że nie była w stanie ich zliczyć.

Dlatego teraz proszę was o zastanowienie się, jakie wasze błędne nawyki są dla was najbardziej szkodliwe. Może to być na przykład nadmierne marnowanie czasu w internecie, złośliwość czy kłótniowość wobec rodzeństwa itp. [Animator daje 0,5 min na zastanowienie]

[Animator rozdaje każdemu po jednej karteczce wyciętej z Aneksu I oraz przybory do pisania]

Teraz niech każdy indywidualnie wpisze swoje spostrzeżenia na otrzymanej karteczce, która zostanie z wami. Następnie wpiszcie możliwe sposoby wykorzenia wpisanych nawyków. [Animator daje

1,5 min na uzupełnienie karteczek]

Zachowajcie wasze przemyślenia i pamiętajcie o nich na co dzień, a także podczas modlitwy zawierajcie je Chrystusowi.

3. Hasło spotkania

„Choć wasze grzechy będą czerwone jak szkarłat, jak śnieg zbieleją”

4. Piosenka spotkania

„Mój zbawiciel, On bardzo kocha mnie...”

5. Zadanie apostoelskie

W trakcie przyszłego tygodnia podczas modlitwy będę zwracał się do Jezusa z prośbą o siłę potrzebną do przeciwstawiania się pokusom.

6. Modlitwa na zakończenie

Teraz wstańmy i w chwili ciszy prosimy Chrystusa o pomoc w dążeniu do świętości, do której zostaliśmy powołani. [Animator odczekuje 1 min ciszy, podczas której każdy modli się w myślach]

Pomódlmy się do Ducha Świętego, aby wsparł nas swymi darami w życiu codziennym:

[Animator może wykorzystać zaproponowaną modlitwę bądź modlić się własnymi słowami]

„Duchu Przenajświętszy, racz udzielić nam daru mądrości,
abyśmy zawsze umiejętnie rozróżniali dobro od zła;
udziel nam daru rozumu, abyśmy dokładnie poznali prawdy objawione;
udziel nam daru umiejętności, abyśmy w życiu kierowali się zasadami wiary,
udziel nam daru rady, abyśmy ostrożnie postępowali wśród niebezpieczeństw życia doczesnego
udziel nam daru męstwa, abyśmy przewyciężali pokusy nieprzyjaciela
udziel nam daru pobożności, abyśmy się rozmiłowali w służbie Bożej;
udziel nam daru bojaźni Bożej, abyśmy lękali się grzechu.
Napełnij Duchu Święty serca nasze Boską miłością i łaską wytrwania,
abyśmy żyli po chrześcijańsku i umarli śmiercią świątobliwą. Amen.”

